

ת"פ 27902/01/17 - מדינת ישראל, לשכת תביעות ירושלים נגד רועי אברהם,

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 27902-01-17 מדינת ישראל נ' אברהם

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	לשכת תביעות ירושלים
	נגד
	רועי אברהם,
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 7.1.2017 לפנות בוקר פצע הנאשם באמצעות אבן מאבטח (להלן - מ') ועוברת אורח (להלן - ג') בראשם וכן הכשיל שוטרים במילוי תפקידם. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הגיע לבלות במועדון יחד עם חבריו. במהלך שהייתו במועדון נקלע הנאשם לאירוע אלים עם בלוינים אחרים שזהותם אינה ידועה ובעקבותיו הוצא ע"י המאבטחים אל מחוץ למועדון. המאבטח מ' עמד בכניסה למועדון כשהוא לבוש באפוד זוהר, בעוד הגב' ג' עמדה לידו יחד עם בלוינים אחרים. הנאשם חזר לכיוון המועדון, החל בריצה לכניסה למועדון כאשר הוא מחזיק באבן גדולה, עמה הכה בראשו של מ' וגרם לו לחתך בן ארבעה ס"מ בקדקדו אשר הצריך הדבקה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, האבן פגעה גם בראשה של ג' וגרמה לה לחתך בן שלושה ס"מ בקדקדה שהצריך אף הוא הדבקה. הנאשם השליך את האבן ארצה והחל במנוסה מהזירה, כשהוא קורע את חולצתו וממשיך בנתיב הבריחה. הוא נעצר ע"י שוטרים אשר היו מוצבים בקרבת מקום, ובמהלך מעצרו היכה את השוטרים באגרופים ובבעיטות. בשל כל אלה ולנוכח הודאתו, הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של פציעה כשהעברין מזוין, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק) ובעבירה של הפרעה לשוט, לפי סעיף 275 לחוק.

רישום פלילי

לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות. **האחת**, משנת 2012, בעבירות הפרעה לשוט והעלבת עובד ציבור, בגינה נשפט למאסר מותנה. **השניה**, משנת 2012 (אירוע משנת 2011) בעבירות של גרימת חבלה בכוונה מחמירה, פציעה בנסיבות מחמירות ושיבוש מהלכי משפט. בגזר הדין בת"פ (מחוזי-ים) 211711-03-11 צוינו נסיבות האירוע, שם דובר

במעורבות הנאשם בקטטה במהלך אירוע בצימר, שהתפתחה לכדי תקיפת אחד המשתתפים ע"י הנאשם בקומקום בראשו, דבר שגרם חתך ושריטות בפנים, ולאחר מכן, לאחר חילופי דברים ואיומים ותקיפת הנאשם ע"י אחר, דקר הנאשם באמצעות סכין אדם נוסף בבטנו, דבר שגרם לפגיעה קשה במערכת העיכול. הנאשם השליך את הסכין במהלך נסיעה מהמקום. בעת האירועים הנאשם היה כבן 18 ומספר חודשים. הנאשם עבר טיפול בעודו משוחרר ואף הביע מוטיבציה להמשיכו, ולכן המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי מצא לגזור על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית לרבות פיצויים למתלוננים וכן מאסר מותנה לתקופה של שישה חודשים למשך שלוש שנים ביחס לעבירות של פציעה או תקיפה הגורמת חבלה של ממש (להלן - **תיק התנאי**) - עונש מותנה שתלוי ועומד נגד הנאשם בתיק שלפניי. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון (ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מ"י**, מיום 25.6.2013) התקבל במובן זה, שרכיב המאסר הופחת ל-18 חודשים, כשיתר חלקי גזר הדין, לרבות המאסר המותנה, נותרו על כנם. בית המשפט העליון נתן משקל מכריע לעובדת היות הנאשם באותו מועד "בגיר צעיר", ולכן מצא להקל עמו.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש לאמץ מתחם ענישה שבין 12 ל-36 חודשי מאסר. לנוכח חומרת האירוע, הנזקים שנגרמו למתלוננים (הוצגו צילומים של פצעי המתלוננים וכן של האבן שבעזרתה בוצעה העבירה), עברו הפלילי של הנאשם והמאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו, טענה ב"כ המאשימה כי יש להטיל על הנאשם מאסר ברף הבינוני-גבוה של המתחם, לא כולל הפעלה מצטברת של המאסר המותנה, מאסר מותנה משמעותי ופיצוי למתלוננים.

מאידך, הסניגור, שלא חלק על טיעוני המאשימה לגבי חומרת האירוע ורמת הענישה הנוהגת, טוען כי לנוכח התהליך השיקומי שעבר הנאשם, לראשונה בחייו, התוצאות המשמעותיות של תהליך זה והיעדר פתיחת תיקים חדשים והפרות של תנאי השחרור, יש מקום להיעתר להמלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת מאסר, אף לא לריצוי בעבודות שירות.

הנאשם סיפר על תהליך הגמילה שעבר ואת ההדרגתיות של התהליך. לדבריו "אני היום נקי שנה וחצי ו-19 יום. אני אמיתי כל העבר שאז ועד עכשיו וכל מה שאמרה [התובעת במהלך הטיעונים לעונש] כואב לי בלב... ישבתי פה והרגשתי שזה הזמן שלי לעשות שינוי אני בן 25. הייתי חצי שנה במעצר בית, אחרי זה 4 חודשים טיפול פרטני, 10 חודשים מרכז יום... אני לוקח את החיים בידים. עשיתי טעויות. אני לוקח אחריות, הייתי שיכור וראיתי את עצמי בסרטון ולא האמנתי שזה אני..." (עמ' 20-21 לפרוטוקול). הנאשם הציג מכתבי הערכה ממנחת קבוצת הפסיכודרמה של מרכז היום באשקלון, וכן מהעובדת הסוציאלית של התוכנית בה השתתף, מהם עולה הערכה רבה להתנהלותו של הנאשם במהלך הטיפול הארוך שעבר.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר באדם צעיר כבן 25, רווק שטרם מעצרו התגורר ביחידת דיור בבית סבו וסבתו ועבד בתחום החקלאות. הוריו של הנאשם התגרשו כשהיה כבן 9 במסגרת הליך גירושין קשה. בילדותו היה חשוף הנאשם לאלימות מצד אמו, והאב מצדו נקלע לקשיים כלכליים והדבר גרם לנדודים בין בתים שונים. החל מגיל

13 השתלב הנאשם במסגרת חוץ ביתית שם סבל לדבריו. הוא ביקש לשרת בצבא אך נדחה בשל אי-התאמה ועובדה זו לא תרמה לחיוב לגיבוש אישיותו. על רקע תיק התנאי, שהה הנאשם תקופה ארוכה במעצר בית שבמסגרתו, הצליח להשתלב במסגרת תעסוקתית יחד עם אביו. בסוף אותה תקופה נשפט למאסר כפי שתואר לעיל. הוא השתחרר מן הכלא בחודש יולי 2014. שירות המבחן עומד על כך שבמסגרת תיק התנאי ומעצר הבית, שולב הנאשם בתהליך טיפולי שבו נטל חלק פעיל ומוצלח. במסגרת התיק הנוכחי התברר כי הנאשם סובל מבעיית שימוש לרעה באלכוהול שהשפעתה רעה. הנאשם הביע מוטיבציה לעבור טיפול ואכן עבר טיפול במסגרת מרכז יום, תוך שהוא מתקדם בטיפול, שומר על התנאים, וכתוצאה מכך הותר לו לצאת לעבודה. יצוין כי בניגוד לדעת הגורמים הטיפוליים, אפשרתי לו לצאת לעבודה בקיוסק שבו נמכרים משקאות אלכוהוליים, והנאשם הוכיח כי יש בכוחו לעמוד בפרץ, מבלי להפר את התנאים ולצרוך אלכוהול. בתסקיר האחרון שהוגש צוין, כי צוות מרכז היום סבור כי הנאשם עשה כברת דרך משמעותית ביותר לשינוי התנהגותו ואורחות חייו, ויצא נשכר מהתהליך הטיפולי. שירות המבחן סבר, כי לצד חומרת העבירות ועברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, יש לתת משקל לכברת הדרך המשמעותית שעבר במהלך למעלה משנה של טיפול אינטנסיבי ומוצלח. שירות המבחן סבר כי הנאשם הפיק לקחים והוכיח את עצמו, ולכן המליץ על הטלת של"ץ נרחב בהיקף 350 שעות ולחלופין, מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

לבקשתי, הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שלום גופו של האדם וזכותו לחיות בשלווה. בענייננו פגע הנאשם בשני אנשים - במאבטח מ' שביצע את עבודתו, ורק בשל כך שביצע את עבודתו נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובגב' ג', שהייתה בלתי ניתנת במקום ונקלעה, לרוע מזלה, לטווח נגיעתו האלימה של הנאשם. לכן, מדובר בפגיעה לא מבוטלת בערך זה. בנוסף, התנהגותו משולחת הרסן של הנאשם פגעה ביכולתם של השוטרים לבצע את תפקידם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת אלא, בעבירה שבוצעה על רקע שימוש לרעה באלכוהול והשפעתו הרעה של זה על הנאשם עד אובדן שליטה. אמנם הנאשם הצטייד באבן והשתמש בה, אך כאמור, מדובר מאובדן שליטה של הנאשם על-רקע האלכוהול; הנאשם אחראי בלעדית למעשים ולנזקים הגופניים שנגרמו למאבטח מ' ולגב' ג'; הנאשם הוצא מהמועדון לאחר שהיה מעורב באירוע אלים, ושב וחזר עם אבן בידו כדי לבוא חשבון עם המועדון.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת שהכלל בעבירות אלו הוא עונש מאסר לריצוי בפועל, הגם שישנם מקרים שבהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ברע"פ 9094/16 **נעימי נ' מ"י** (מיום

12.4.2018) אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-24 חודשי מאסר בנסיבות של ביצוע בצוותא מתוך תכנון וגרימת חתך בפנים באמצעות בקבוק, שם נגזר עונש של 9 חודשי מאסר; ברע"פ 4574/17 אבו עראר נ' מ"י (מיום 23.8.2018) נגזרו 15 חודשי מאסר על מי שדקר אחר על רקע סכסוך שכנים, ואושר מתחם שבין 10 ל-36 חודשי מאסר, בנסיבות של נאשם בעל עבר פלילי מכביד; ברע"פ 8709/17 ג'רבאן נ' מ"י (מיום 12.11.2017) אושר עונש של 8 חודשי מאסר בגין עבירות איומים ופציעה, בנסיבות של דקירה בסכין שגרמה לחתך בגודל של כ-5 ס"מ, קריעת שרירים ואשפוז הקורבן. לנאשם שם היה עבר פלילי בעבירות אלימות; ברע"פ 1084/17 מיכאלוב נ' מ"י (מיום 11.5.2017) אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-24 חודשי מאסר בנסיבות של תקיפה בצוותא באמצעות מקלות, כאשר על חלק מהנאשמים הוטל מאסר בן 12 חודשים ועל אחרים 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, כל אחד על-פי חלקו באירוע. המאשימה היפנתה לפסקי דין שונים של בתי משפט השלום, התומכת במתחמי ענישה המתחילים ב-10 - 12 חודשים ועד 42 חודשי מאסר וענישה למאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים דו-ספרתי.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד בין 6 חודשים ל-24 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לקולא אציין זאת: אמנם הנאשם נשא כבר עונש מאסר ממושך, ואולם מדובר באדם צעיר כבן 25, ולנוכח התהליך השיקומי שעבר, אני סבור כי עונש מאסר בפועל יפגע קשות בסיכויי שיקומו; הנאשם שהה בתנאים מגבילים לאורך תקופה של למעלה משנה מבלי להפך אותם תוך השתתפות פעילה ומוצלחת בתהליך שיקומי; הנאשם הודה במיוחס לו ללא הסדר טיעון והתמיד בתהליך טיפולי ארוך ומוצלח; על נסיבות חייו הקשות של הנאשם עמדתי בחלק מוקדם יותר של גזר הדין. לחומרא אציין את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות ואת המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.

המיקום במתחם - חריגה משיקולי שיקום - כפי שציינתי, המתחם המקובל בעבירות מסוג זה, אותו גם אימצתי, נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר כשלרוב מדיניות הענישה נוטה לכיוון של מאסר ממש. אלא שבענייננו מתקיים לטעמי שיקול השיקום המאפשר סטייה ממתחם הענישה לפי סעיף 40"ד לחוק.

עמדתי בהרחבה על הדרך הטיפולית שעשה הנאשם, על כך שהאלכוהול היה מחולל התנהגותו הרעה מאוד של הנאשם באירוע הנוכחי, ועל כך שהנאשם הצליח, הודות לתהליך הטיפולי, להישאר פיקח ונקי מאלכוהול למעלה משנה. לכל אורך התהליך נתתי אמון בנאשם בדרך של הקלה מדורגת בתנאי שחרור, תוך התניית ההקלות בכך שלא יפר את התנאים ובעיקר - יתמיד בטיפול - כפי שעשה. אני סבור, כי הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה על הנאשם, תוריד לטימיון את הישגיו עד כה, הישגים שמעולם לא הגיע אליהם לפני כן. עיינתי בגזרי הדין הקודמים בתיק התנאי ובפסק הדין של בית המשפט העליון, ולא מצאתי שהתהליך הטיפולי שעבר הנאשם במסגרת תיק התנאי, היה משמעותי ומעמיק כפי שהיה בתיק שלפניי היום. הואיל והשימוש לרעה באלכוהול עמד בבסיס התנהגותו הרעה מאוד של הנאשם בתיק זה, והואיל ושימוש זה היה במוקד התהליך הטיפולי, והואיל והתהליך הטיפולי היה מוצלח ובהתאם לכך ניתנה המלצת שירות המבחן, הרי שניתן לשער כי התגברות הנאשם על בעיה זו, תפחית את המסוכנות ממנו במידה רבה, תפחית את הסיכוי להישנות עבירות מסוג זה, ולכן, הימנעות מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריה עונה הן על האינטרס הפרטני והן על האינטרס הציבורי, של מניעת פשיעה לעתיד לבוא.

באוגוסט 2015 התפרסמו המלצותיה של "הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים - דין וחשבון", בראשות כב' השופטת בדימוס דליה דורנר (להלן - **וועדת דורנר**). נאמר שם בית היתר, כי "שיקום בקהילה באמצעות ענישה שנעה בין עבודות שירות לצווי מבחן ושירות למען הציבור צפוי להפיק תוצאות טובות יותר מאשר שימוש נרחב יותר במאסרים", וכן נאמר כי "**לכליאה יש גם השפעה הפוכה על רמת העבריינות**. בזמן שההות בכלא מאבדים אסירים חלק גדול מהכישורים והיכולות להתפרנס באופן חוקי, ולא אחת המאסר מבסס אצלם דפוסי חשיבה והתנהגות עברייניים, כך שהסיכוי של אסיר לשעבר לחזור ולבצע עבירות גדול יותר מהסיכוי של עבריין שנידון לעונש מחוץ לכתלי הכלא" (שם, עמ' ג', פסקאות 2 ו-4). רק לאחרונה נודע, כי פרקליטות המדינה נוטה לשנות את גישתה העונשית בהתחשב בהמלצות וועדת דורנר הנ"ל.

בסופו של דבר, לא אוכל לקבל את המלצת שירות המבחן להטלת של"ץ נרחב, משום שאין מדובר בענישה הולמת את חומרת המקרה, כאשר עקרון הלימה הוא העיקרון שיש לבכר על פי תיקון 113.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 (ששה) חודשי מאסר, אשר ירוצו בעבודות שירות, החל מיום 16.9.2018, בגן הלאומי אשקלון אצל רשות הטבע והגנים, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 13.5.2018. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;

ב. מפעיל עונש מאסר על תנאי של 6 חודשי מאסר שנגזר על הנאשם בתיק התנאי, וזאת בחופף לעונש שהוטל עליו בתיק זה, **כך שבסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ללא ניכוי ימי מאסרו**;

ג. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירה של תקיפה חבלנית או פציעה כשעבריין מזוין בתוך 3 שנים מהיום;

ד. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות איומים (מלבד אלו שבסעיף קטן ג') וכן עבירות כלפי שוטרים בתוך 3 שנים מהיום;

ה. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום, במסגרתו על הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן בכל טיפול שיוצע לו, לרבות מתן בדיקות לגילוי שרידי סם ואלכוהול בתדירות שלא תפחת מאחת לשבוע. אני מטיל את צו המבחן בהתאם לסעיף 1(א)(ב)(1) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, לאחר שהבהרתי לנאשם את משמעות צו המבחן, משמעות אי-שיתוף הפעולה והיכולת לפתוח מחדש את גזר הדין, לרבות אפשרות הענשה מחודשת על דרך של מאסר בפועל. כל זאת לאחר שהנאשם הביע הסכמתו לכך.

ו. קנס בסך 3,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 10.10.2018 ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-10 בכל חודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.

ז. 10,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים (מ' א', ע"ת 1 וגב' ג' נ', ע"ת 2) - ובסה"כ 20,000 ₪ פיצויים. אלו ישולמו באמצעות קופת בית המשפט ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מ-10.10.2018 וב-10 לכל חודש שלאחריו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, במעמד הנוכחים.